

ХР. Г. КАЗАНДЖИЕВЪ

НА СТ. МАКЕДОНСКИ

Ще дойде день, когато времето ще е оснѣжило твоитѣ буйни кждри, и старикътъ — баща на нашето оперно изкуство, ще седишъ ти въ парка предъ голѣмия театъръ и ще гледашъ на него, както гледа жрецъ на храма, въ който е свещенодействувалъ половинъ вѣкъ.

Покрай тебе ще минаватъ млади люде, нови хора на изкуството, и сваляйки низко шапкитѣ си, учтиво ще те поздравяватъ и радостно ще бързатъ за репетиции, да не би да закъснѣятъ... Ще гледашъ ти на тѣхъ, както бащата на подрастващитѣ свои синове и погледа ти ще ги проследя до входа „за сцената“. И ще шепнешъ: „Бждете благословени, деца мои!“

София, 11/I. 1928

Драгий юбиляру Ст. Македонски,

Твоятъ 20 годишенъ юбилей е тържество и победа на възрастваща музикална България. Присъединявайки се къмъ общитѣ адмирации на цѣлия признателенъ народъ за голѣмитѣ ти заслуги въ оперното ни дѣло, моля те приеми сърдечнитѣ ми радости и привети въ тоя миль за тебе день съ пожелания за още по-славни подвизи въ полето на оперно-артистичното дѣло.
(Приложение единъ скромнъ даръ).

Твой: Д. Христовъ
Професоръ въ Музикалната Академия